

Tisztelgő látogatás Dr. Danszky Istvánnál

Szerette volna elérni könyveinek újra kiadását, illetve szorgalmazta azok megújítását, nem sok eredménnyel. Bár mindegyik könyv fontos és meghatározó volt számára, a legfontosabbnak, leglényegesebbnek, szakmai munkássága csúcának az ERDŐMŰVELÉS I. kötetet tartja. Ez a kötet az erdőgazdálkodás alapját, az erdőművelést fekteti le, amelyet még ma is időszerűnek tart. Féltette, hogy e könyv örökre elveszhet az erdészszakma számára.

Ennek apropóján Danszky István kezdeményezte, hogy szívesen tartana előadást az erdőművelés helyzetéről és álláspontról. Helyszínről a lakását jelölte meg, egészségi állapotára hivatkozva. Kérésének megfelelően meghívót küldtünk valamennyi állami erdőgazdaságnak, az egyetemnek és az OEE-nek.

Pista bátyánk bő kétórás előadást tartott. Meg kell említenünk egy momentumot, amely szerinte igen meghatározó volt az életében: firmái a balekoltatáson folyamatosan azt sulykolták beléjük, hogy az életükben tartsák szem előtt „a bizalom, az őszinteség és a szolidaritás” hármasságot. Elmondása szerint: a mai napig is eszerint él és dolgozik!

Élete főművének tekinti a tíz kötetes „Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási, erdőtelepítési irányelvei és eljárásai”, valamint az „Erdőművelés I-II” köteteket. Úgy érzi, veszélyben vannak ezek a könyvek, mivel sem újbóli kiadásuk, sem pedig megújításuk nincs napirenden. E művek kellő méltásban részesültek a kor legjelentősebb szakembereitől. Példaként említette Simon Tibor könyvismertetését, mely a Botanikai Közleményekben jelent meg.

Az előadás során nem győzött elég hálát adni, hogy valamennyi nevéhez fűződő kiadványhoz sikerült a kor legnevesebb szakembereit felkérnie, akik nemcsak szaktudásuk legjavát adták, hanem a határidőket is betartották. Ugyanígy, a terepi munkálatoknál is a legkiválóbb gyakorlati szakemberekkel találkoztak. Nem került ki a kezeikből olyan anyag, amelyet a helyszíneken ne egyeztetettek volna le. Tehát, a szakkönyveknek sok névtelen társszerzője is volt. Ezek a találkozók, szakmai egyeztetések országos szintű, szakmailag is együttműködő, nagyszerű szakgárdát kovácsoltak össze. Mindez az ötvenes-hatvanas években volt, és az akkori viszonyok között ez komoly eredménynek számított.

Az előadáson sok szakember neve

Dr. Danszky István ez év júliusában töltötte be 87. életévét. Neve az ún. „Zöldkönyvek” révén vált ismertté az erdészszakma körében. E könyveknek részben társszerzője, részben szerkesztője, részben pedig lektora volt.

került elő a társszerzők közül. Külön kiemelte dr. Babos Imrét, dr. Járó Zoltánt, dr. Májer Antalt. Szeretné, ha a szakma tiszteletbeli akadémikusokként nevezné őket. Kiemelendőnek tekinti az Erdőművelés I. kötet egyik táblázatát, amely a klíma és a hidrológiai adottságok alapján a genetikai talajtípusok gyakoriságát mutatja Magyarországon. Ezt a táblázatot ma is időszerűnek tartja, ez az erdőművelés kiinduló alapja.

Az idők folyamán többször felvetődött e kötetek újra, illetve átdolgozott kiadásának gondolata. Pista bátyánk több kísérletet tett erre. Ezzel kapcsolatban három cikkre hívta fel figyelmünket – amelyből kettő meg is jelent az Erdészeti Lapokban (Dr. Solymos Rezső: „Erdészettudomány és erdőgazdaság” EL. CXLIII. évf. 7-8. szám 2008. júl.-aug.; Dr. Danszky István: „Zöld Könyvek”; EL. CXLIV. évf. 9. szám 2009. szept.) Egy – Dr. Danszky István: *Küzdelem az erdőművelésért, 2011.* – pedig a cikk nagy terjedelmére hivatkozva nem jelenhetett meg.

Sajnos, bár elkezdődött a munka, nem fejeződött be, és úgy tűnik egyelőre nincs is kilátás arra, hogy elkészül. Készült viszont 2005-ben egy ÁESZ kiadvány: „Az egyes termőhelytípus-változatok alkalmaszható célállományok”, valamint 2006-ban megjelent Halász Gábor szerkesztésében a „Magyarország erdőgazdasági tájai” kötet, szintén az ÁESZ gondozásában. Szakmai szempontból mindkét kiadványt hiányosnak, sok helyütt pontatlannak tartja.

Úgy érzi, hogy az erdőművelés a rendszerváltás előtti időkben élte a fénykorát. Azóta visszafejlődést tapasztal. Úgy véli, nincs megfelelő fórum ezek tárgyalására. Ehhez talán hozzájárulhat az erdőgazdaságok menedzser szemléletű vezetése is, amely sok esetben nélkülözi az erdészszakma hosszú távú céljait. A pillanatnyi érdekek, elvárások kerültek a középpontba. Az erdőgazdálkodás új típusú irányelvei, melyek megalapozottsága felől kétségei vannak, mert nincsenek meg hozzá a megfelelő tapasztalatok, bizonytalan jövő elé állítja a szakmát. Félő, hogy hasonló

helyzet alakul majd ki, mint a két világháború között, amikor az át nem gondolt gazdálkodás következményeként a sárjerdők aránya meghaladta a 40%-ot. Mai fogalmak szerint rontott erdők kialakulása veszélyeztet. Úgy látja, hogy a magyar erdőgazdálkodás nem a megfelelő irányba halad.

Amit nagyon sérelmez még, hogy ehhez a folyamathoz az OEE vezetése is segedkezik. Nem kérdezi meg a tagságot, a felvetéseket nem vizsgálja meg, nem érzi fontosnak, hogy a tagságot megfelelően tájékoztassa. Az Erdészeti Lapokban nem ad lehetőséget más vélemények közlésére, kritikára. A lap elbulvárosodott.

A Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar meghívott oktatói tájékoztatták Pista bátyánkat, hogy a hallgatóknak van lehetőségük megismerni mind a „Zöldkönyvek”, mind pedig az „Erdőművelés” c. szakkönyveket. E művek, illetve azok tartalma a jelenkor kihívásainak megfelelően, valamint az oktatási lehetőségekhez mérten és arányosan kerülnek bemutatásra.

Végezetül: mindannyiunk nevében jó egészséget, békességet kívánunk!

Molnár Gábor
okl. erdőmérnök

Jegyzet

Mivel a fenti cikkben az OEE Elnökség és az Erdészeti Lapok szerepével kapcsolatban megalapozatlan állítások szerepelnek, a tényeknek megfelelően, tájékoztatásul közöljük az alábbiakat.

A „Küzdelem az erdőművelésért” című kilenc oldalas tanulmányt 2011. szeptember 15-én közzétettük az Egyesület honlapján. Ez máig elérhető a honlap hírchívumában.

2013. július 15-én kelt levelében a Szerkesztő Bizottság elnöke – Dr. Oroszi Sándor felajánlása alapján – Dr. Danszky Istvánnak javasolta, hogy a „Zöld könyvek” és az Erdőművelés I-II. c. kötetek megalkotásával, jelentőségével kapcsolatos ismereteket az arra legméltóbb helyen, az Erdészettörténeti Közleményekben tegye közzé. Erre eddig érdemi reagálás nem érkezett, annak ellenére, hogy a lehetőség folyamatosan fennáll.

A kötetek szélesebb körű megismertetésére, javasoljuk azok digitalizálását és a világhálón való szabad elérhetőségét. Ehhez a feladathoz felajánljuk a szakmai tapasztalatainkat és segítségünket.

A Lapok szerkesztősége, ahogy eddig is, a szerzői útmutatóban megfogalmazott kritériumok szerint, nyitott minden szakmai anyag megjelentetésére, az erdőművelés témakörében is.

A Szerkesztő Bizottság